

Aan: het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Betreft: Reactie op het voorstel tot wijziging van het Besluit Omgeving Recht (Bor) betreffende permanente bewoning van recreatiewoningen.

Geachte heer, mevrouw,

Graag maak ik gebruik van de door u geboden gelegenheid om te reageren op het voorstel tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht.

Helaas, in het voorstel blijft toch weer het persoonsgebonden karakter gehandhaafd.

Ik noem dat oude wijn in nieuwe zakken.

Dit is volgens mij ook niet de bedoeling van de motie van de kamerleden Koerhuis en Van Eijs. Deze motie was juist ingebracht om de vergunning alsnog een objectgebonden karakter te geven. Tevens heeft de Minister in haar brief van 3 april 2020 toegezegd dat zij de motie van de Kamerleden om een objectgebonden vergunning te introduceren, zal uitvoeren !

Daarmee krijgen eigenaren eindelijk de rechtszekerheid om permanent te mogen wonen in hun recreatiewoning. Die rechtszekerheid zal een belangrijke bijdrage zijn aan de oplossing van de woningnood want daarvoor was dit voorstel m.i. ook bedoeld.

Als positief neveneffect kan een bewoner zich dan inschrijven bij de gemeente van zijn/haar recreatiewoning zodat die gemeente weet, wie waar gehuisvest is. Geen illegale bewoning meer.

Zo lang de persoonsgebonden vergunning blijft gehandhaafd, verandert dat in wezen niets aan de huidige situatie; burgers zijn overgeleverd aan de willekeur van de gemeenteambtenaar cq. de willekeur van een gemeentebestuur t.a.v. permanente bewoning in de eigen recreatiewoning.

Want hoe kunt u anders verklaren dat in gemeenten arbeidsmigranten en asielzoekers in recreatiewoningen op commerciële parken worden gehuisvest met toestemming van gemeenten terwijl particuliere eigenaren met dwangsommen uit hun eigendom worden verjaagd ?

Wat weer leegstand teweeg brengt -en verpaupering- want natuurlijk onverkoopbaar.

Zoiets heet m.i. rechtsongelijkheid maar daar hebben veel gemeenten kennelijk geen boodschap aan of zijn daar niet van op de hoogte.

Het roept tevens de vraag op waarom commerciële parken deze toestemming van gemeenten krijgen.

Eén van de antwoorden is niet alleen de woningnood maar ook dat er vele parken zijn die financieel hun hoofd niet boven water kunnen houden omdat er in Nederland veel teveel parken zijn gebouwd. En er worden nog steeds bouwvergunningen verleend voor nieuwe parken !!

Die leegstand heeft tevens te maken -ook in het hoogseizoen- met het niet (meer) aantrekkelijk zijn voor toeristen maar ook omdat een vakantie aan de Middellandse Zee vaak veel goedkoper is dan een week huur van een vakantiehuisje op een commercieel park.

Ergo, het Vitale Parken project heeft weinig zin als de huidige situatie wordt gehandhaafd; namelijk een vaag beleid t.a.v. al dan niet mogen wonen in een recreatiewoning op een commercieel park.

De beste oplossing zal zijn een landelijk beleid t.a.v. woningbouw en woongelegenheden zoals o.a. de NVM voorstaat zodat de rechtsongelijkheid verdwijnt en eigenaren in hun recreatiewoning kunnen wonen.

Dan zijn we in Nederland in één keer van het al decennia durende "hap/snap beleid" van gemeenten verlost.

Met vriendelijke groet,

W. Janssen